

ЦАНА 50 Н. ФЭН. — PREIS 50 Pf.

LE JOURNAL BIELORUSSIE
"LA PATRIE"DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
"DAS VATERLAND"THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
"THE FATHERLAND"

№ 12 (612)

Лістапад, 1963

ГОД ВЫДАНЬЯ 17

Трагічна смерць Прэзыдэнта ЗША Кэнэды

Палажэнне ў Амэрыцы

Забойства прэзыдэнта Кэнэды ўстра-
снула на толькі палітычным съветам.
У Амэрыцы яно ўстраянула съветам
прыватным, самейным, асабістым. Амэ-
рыканцы улучна з учарашнімі палітыч-
нымі апанентамі прэзыдэнта, перажыв-
лі смерць Кэнэды як глыбокую нацыя-
нальную трагедню. Народ у гэты ма-
нэнт стаў вышэй палітычных разыход-
жаньняў, задзіночыўся ў сэрцах над
запынным правядыром, узорным сем'яні-
нам, съмельм чалавекам, разважлівым
палітыкам.

Але жыцьцё дызе наперад, яшчэ раз
паказываючы, што зъмена — адна з яго-
ных няўхільных адзнакаў. А смерць
прэзыдэнта Кэнэды зъменявае шмат
што, зъменявае чалавека на чале вялі-
кай дзяржавы, зъменявае перспектывы
прэзыдэнцікіх выбараў 64-га году;
зъменявае перспектывы далейшага разы-
віцца нутранога і, да некаторай ступені,
— міжнароднага палажэння.

Новы прэзыдэнт Амэрыкі — Ліндан
Джонсан — дасюль стаяў вельмі блізка
да агульнае палітычнае лініі Кэнэды.
Назіральнікі выказваюць думку, што ён
і надалей будзе прадаўжаць лінію Кэн-
эды. Але Джонсану заставацца няпоўны
год прэзыдэнта. Лідар ён энергічны й
эздольны, з багатым палітычным даз-
наннем. Але людзі ў Амэрыцы, амэры-
канскі выбаршчык, уся амэрыканская
палітычная філязофія, адзначаючы
прагматызмам. Людзі мусіць перакана-
ці, што чалавек на практицы выяў-
ляе тых здолнасці, якія назіральнікі
бачаць у ім.

Прэзыдэнт Кэнэды гэтыя якасці быў
ужо выявіў. Ен меў за сабой трох гады ў
Белым Доме. Ен меў асабістую сустречу
з Хрущовам, ён перажыў колькі суро-
вых міжнародных крызісаў і выйша-
зь іх, паказаўшы становішча, розум,
разважнасць. Прэзыдэнт Кэнэды кары-
стаўся ў народзе вілізарнай асабістай
сімпатыяй. Ен быў-бы бесспяречным
кандыдатам ад Дэмократычнай партыі ў
наступных прэзыдэнцікіх выбараах. Маг-
чымасць прэзыдэнта Джонсана ў гэтым
сэнсе пакуль-што ня тыха. І дзеля гэ-
тага назіральнікі пачынаюць нанава
адноўваць палітычнае палажэнне Амэ-
рыкі. Яны ўважаюць, прыкладам, што
шансы Рэспубліканскай партыі ў на-
ступных выбараах пабольшваюцца.

Словам, Амэрыка ціпер — у пераход-
ных пэрыядзе. Застана толькі нязи-
менныя ейныя асноўныя жаданні й
асноўная палітыка: цвёрды супраці-
камуністычнай агрэсіі ў сувесце й гато-
васці ісці далей шляхам мірных пе-
рамоваў, па якім ішоў і прэзыдэнт Кэн-
эды.

Палітычны канцепцыі Кэнэды

Каб годна адзначыць памяць пакой-
ната прэзыдэнта Задзіночных Штатаў,
найлепши прыгадаць ягоныя ўласныя
слова, у якіх ён выказаў сваё стаўленне
на галоўных праблемаў, што хвалюю-
юць ўсё людзтва — свой пагляд на вай-
ну ў мір, свой пагляд на дачыненіі паміж
захоўнімі краінамі й краінамі савец-
кага блёку. Вось урэчкі з ягонай пра-
мовы на гэтую тему, сказанай на вы-
пуксны акце вашынгтонскага юнівер-
ситету 10 чэрвеня сёлета:

«Якраз сяньня й якраз тут я хачу за-
крануць тэму, пры амбяркоўванні якой
вельмі часта праглядаеца неувіцтва ў
вельмі рэдка выяўляеца веданыне зап-
раўднасці. Гэта найважнейшая з усіх
існуючых тэмаў: мір паміж народамі.

Які мір я маю на ўзве? Якога міру
мы шукаем? Ня міру, які быў-бы накі-
нуты ўсім бяз вынятку краінамі сілай
амэрыканскай зброяў. Не таго міру, які
лануе на могільніку, не дабрабыту ня-
волынікаў. Я гавару аб затраўднымі мі-
ры, абы тым міры, дзея якога варты
жыць на Зямлі, абы тым міры, які дазва-
ле ў пасобным людзям і цэльм наро-
дам разыўвацица, спадзявацца ў будаваць

лепша жыцьцё для сваіх дзяцей. Я га-
вару аб міры ня толькі для Амэрыкан-
цаў, але й для ўсіх людзей, ня толькі аб
міры ў нашыя часы, але абы міры веч-

ні. Я гавару абы міры таму, што вайна мае

Пры такім міры ўсё яшчэ застануцца

якую амэрыканскія імперыялістыя

пачнуць супраць Савецкага Саюзу, каб да-

сягнучь сусьветнага панаваньня...»

Праўда, даўно было сказана: «Грэшнік

уцікае, калі за ім нікто не гоніцца».

Усё-ж сумна чытаць такія савецкія вы-

казваныні і ўсьведаміць, якое прадыно-

не ляжыць паміж намі. Але — гэта й

перасыцлага, перасыцлага амэрыкан-

скому народу — не рабіц тэй памылкі,

якую робіц савецкія кіраўнікі, не пад-

авацца адному выкryўленаму й безна-

дзейнаму ўяўленню абы другім баку, не

уважаць канфлікт няўхільным, пагад-

ненне недасягальным і што міжнарод-

ныя канкты не даюць нічота, абрача-

табмену знявагамі, пагрозамі...»

Мы спадзяемся, — сказаў Кэнэды, —

і гэта адначасова мэта ўсёй палітыкі

саюзных краін — перакананы Савецкі

Саюз, што й яму варта даць кожнай

краіне выбар сваёй будучыні. Імкненне

камуністычных накідаць іншымі свою палі-

тычнай і эканамічнай систэму зьяўля-

еца асноўной прычынай ціперашнага

міжнароднага напружання. Ніяма сум-

леву, што калі-б адныя краіны паўстры-

моўваліся ад умішанын ў самавызнач-

чыне другіх, дык не бясцяпека вайны

была-б куды меншай.

Неабходна зрабіць новыя выскілі, каб

стварыць сусьветную законнасць: но-
вую падставу для разъяздання міжна-

родных разыходжаньняў.

На заканчэнніе Кэнэды сказаў:

«Задзіночаны Штаты, як гэта ўсё ве-

даюць, ніколі не пачнушаць вайну перши-
мі. Мы ня хочам вайны. Мы не чакаем

вайны. Цілерашніе пакаленінне Амэры-

каніцаў убачыла дастаткова, больш чым

ся дастатковая войнаў, някія і прыгнечыні.

Але мы будзем гатовыя да вайны, калі

будзем напагатаве ў справах спыніць вай-

ну. Але мы ўнісем таксама сваю частку

на пабудову такога грамадства, на якім

слабы не патрабуе абароны, а моцны —

справядлівы. У нас ёсьць мячмыльшыць

справіца з гэтым заданнем і мы ве-
рему у поспехе».

Як адзначаеца на Беларусі паўстанніе 1863 году?

Як адзначаеца на Беларусі сёлетніе
соты ўтодкі беларускага народнага паў-
станні пад кіраўніцтвам Кастуся Калі-
ноўскага? Каб адказаць на гэтае пытанье,
нечем, ад аналігіяў.

Ведама, што некаторыя гісторычныя
падзеі ўтадкі савецкім Саюзом адзначаеца

беларускія атамы ў савецкіх кіраўнікі. Беларускі ака-

дэмічны тэатр імя Янкі Купалы пад-

рыхтоўвае да пастаноўкі п'есы Уладзі-

мера Карапткевіч — «Кастуся Калімоў-

скі». З'явілася ў гэтым годзе і новая на-

вуковая літаратура пра паўстанніе. Тре-

ба адзначаць прыгнітую працу Сымі-

нова «Паўстанніе 1863 году ў Літве й Бе-

ларусі», выдадзеную сёлета ў Маскве

Акадэмічнай навуковай СССР у расейскай мове.

Дзякуючы цыркаваму выкарыстанью

ю ў сваіх новай кнізе аргінізацый

гісторычных дакументаў Сымінову, які

піша на гэтую тему на першы раз, уда-

лося гэтым разам падыпрысці білжай

да праўды ў ацэнку характеристу і кірунку

паўстаннія, хоць стаць на пазыцыі

пойнты на здолеў. У цытаваных дакумен-

тах гісторычных твораў «Літва», там, дзе

ён азначае Беларусь, нізде Сыміновам

на тлумачыцца, што неацэнімленага

ўводзіць у блуд. Затое, дзе ў дакумэн-

тах Каліноўскага сустракаеца «Мас-

каль» — Сыміноў і далей стараеца ў

дужках «паяніць», што Каліноўскі меў

тут на ўзве не расейскіх акупантаваў на-

агул, а толькі цара, царскае самаўладэт-

ва...

Ня глядзячы на гэта, новая кніга

Сымінова цікавая тым, што ён зрабіў

спробу атрайдаць паўстанніе 1863 году

на Беларусі і ў Літве і ягонага кіраўні-

ка Кастуся Каліноўскага з пункту гле-

джацьнай камун

Новы Прэзыдэнт ЗША

Новы прэзыдэнт Задзіночаных Штатаў Ліндан Джонсан стаіць цяпер у цэнтры ўвагі ўсаго сьвету. Пытаныне аб тым, што гэта за чалавек і якую палітыку ён будзе праводзіць, пікаўці усіх — на толькі прафесійных палітыкаў, але і звычайных грамадзян. Даць поўны адказ на гэтыя пытанні — покуль-што цяжка, але ў пэўнай ступені адказ

Кэнэды: за Кэнэды галасавала восемсот шэсцьць, за Джонсану — чатырыста дзе-вяць удзельнікаў зведу. Тады-ж, у 1960-м годзе, Джонсан быў выбраны на ста-новішчу віцепрэзыдэнта.

У якасці віцепрэзыдэнта Джонсан быў часта запрашаны ў Белы Дом і браў удзел усіх важных палітычных на-радах. Яму даваліся таксама адказныя

тык Сіты на звездзе амэрыканскай асацыяцыі дырэктароў школаў, Джонсан выказаў уласцівасць у канчальную перамогу ідэяў свабоды і демакраты. «Сусветны гісторычны працэс разви-ваеца ў нашую карысць, — сказаў тады Джонсан. Наша вытрымаласць, на-шая магутнасць — гэта гарантывана канчальнага посыпеху.» З другога боку, — у камуністычным лягеры дзеюць сілы дэзінтэграцыі.

Сёлета ў травені Джонсан выступаў у Гэтызбургу на ўрачыстым сходзе ў дзень памяці загінуўшых у грамадзянскай вайне паміж Паўночнымі і Паўднёвымі штатамі.

Свой выступ Джонсан прысьвяціў пажалінню амэрыканскіх Нэграў. У пры-ватнасці, Джонсан сказаў: «Дамагацца ад Нэграў цярпляўласці, гэта значыць да-магацца ад іх яшчэ большай ахварнасці. А тымчасам, яны ўжо цяпер выяўляюць немалую ахварнасць.» И Джонсан дамагаўся хутчэйшага спынення ўсіх расавай дыскрымінацыі.

У ліпені сёлета Джонсан браў актыўны ўдзел у перамохах Кэнэды зь лідерамі грамадзіскіх арганізацый і энгра-гіна падтрымоваў запрапанаваную прэзыдэнтам Кэнэды рэалізацыю грамадзі-кіх правоў Нэграў.

Калі Джонсан пераняў становішча прэзыдэнта, адным з ягоных першых кро-каў было ўпнаважанне дзяржаўнага сакратара Раска паведаміць замежным урадам, што вонкавая палітыка Злучаных Штатаў застаеша бяз зменаў. И гэты свой намер практыкаваў вонкава-палітычны курс Кэнэды, Джонсан па-цвердзіў і ў гутарцы з Мікянам, якая адбылася на другі дзень пасль паходо-ваў прэзыдэнта Кэнэды.

Сярод закідаў, якія высунулі Кітайцы супраць савецкага рэжыму, адно з важнейшых месцаў займае цвердзяньне,

што гэты рэжым прасякнуты вяліка-дзяржаўным шавінізмам і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

дзяржаўнага шавінізму і нацыяналіз-мам, ды што ён накідае гегемонію аднаго народа іншым народам.

Напрыклад, тема савецкага вяліка-

</div

Дапамаговыя гаспадаркі калгасьнікаў

Права мець асабістую дапамаговую гаспадарку было здабыта калгасным сялянствам ў выніку ўпартага змагання супраць гвалтоўна накінутай калектывізацыі. Гэта была вымушаная ўступка сялянству з боку камуністычнай партыі, кампраміс, які фактычна парушыў прынцып сацыялізатыў ўсёй сельскай гаспадаркі.

Згодна статуту сельскагаспадарчай арцелі, кожная калгасная сям'я мела права карыстацца прысядзібнай дзялянкай ад 0,25 да 0,50 гектара і мець адну карову, сvinno, дробную жывёлу і дамашнюю птушку. Пасыль правядзення суцільнай калектывізацыі, ужо ў 1939 годзе было дазволена работнікам і служачым, якія жывуць з боку партыі, мець прысядзібную дзялянку да 0,15 гектара і дробную жывёлу. Такая ўвага да работнікаў і служачых з боку кіраўніцтва партыі і ўраду была выкліканая неабходнасцю пэрвесці іх на самазабытчынне, бо ў тых часах ніякая харчовая прадукцыя на весях не завозілася.

Па ўсім Савецкім Саюзе пад прысядзібнімі дзялянкамі занята 6,74 мільёна гектараў, або ўсяго толькі 3,3 працэнта агульнай саюзной пасяўнай плошчы. Прыватныя дзялянкі і дапамаговыя гаспадаркі калгасьнікаў, работнікаў і служачых у дзяржаўнае плянаваньне не уваходзіць. Гэтыя гаспадаркі кіруюцца апрацоўваюцца самымі ўласнікамі без дзяржаўнага ўпльзу. Прыватным гаспадаркам на выдаецца ніякая дзяржаўная дапамога. У большасці калгасаў навет жывёла калгасьнікаў не забясьпечваецца трубымі кармамі. Як трывалыя дапамаговыя гаспадаркі калгасьнікаў, работнікаў і служачых, гэта нікога на цікавіць, апрача самых іх уласнікаў.

Між тым, хоць фармальна дапамаговыя, яны прымушаны ўдзельнічыць у здачы свай прадукцыі дзяржаўве ў прадку так званага «грамадзкага абавязку». Так, у 1962 годзе дапамаговыя гаспадаркі здзялі дзяржаўве бульбы 26 працэнтаў усіх нарыхтовак, жывёлы ў птушкі — 14, воўны — 15, лек — 34 працэнты ўсіх дзяржаўных нарыхтовак.

Дзяржаўныя й кааперацыйныя арганізацыі нікія не могуць забясьпечыць жыхаў гарадоў таімі прадуктамі, якіх

Над магілай добрага Паstryра

1 кастрычніка ў Лорэвін калія Кліўленду (ЗША) нечакана адбыло ў вечніце сьв. пам. а. Еўфімі Якіменка. Пакойны належаў да юрыйскіх Беларускіх дзяржаўных гаспадарках калгасьнікаў, работнікаў і служачых да індывідуальнай уласніцтвы. У друку выказываюцца жаль, што з вірусам уласніцтвы значна цяжкі змагацца, чымся з малітвінным камаром.

Ці адпавядае запраўніцці, што толькі ністрымнае імкненне да ўласніцтвы заахвочвае тримацца за сваю асабістую маленскую гаспадарку? Камуністычнае кіраўніцтва їх савецкай пресе заўсёды значна большых вынікаў, чымся у сацыялістичных калгасах і саўгасах.

„Будучыня капіталізму”

Гэтае існаванье і спакойную старасць. Між тым, бласпречны факты съветчыць, што аплаты працы ў калгасах з рэдкім выняткамі няўстойлівая, вельмі нізкая і залежыць ад шматлікіх вышадковасцяў.

Параўнальная нядаўна савецкім эканамістамі было прападведана абледаваныя аплаты працы ў калгасах. Высыпалілася, што ў 1957 годзе толькі 10 працэнтаў калгасаў адпічала на аплату працы калгаснікам менш 30 працэнтаў ад гравічных прыбыткаў калгасаў. У 1961 годзе колькасць калгасаў з нізкай аплатай працаўніц павялічылася ўжо да 32 працэнтаў. У сярод калгаснікаў атрымліваюць ад 12 да 50 кап. на працаўніка.

Між тым ад калгаснікаў увесь час патраўляюць толькі паднімці прадукцыі на пасяўніцтве. Замест плянавых заданій на нарыхтовак розных прадукцыі, зборжы, мяса, малака ў іншых нарыхтоўках выконваюцца паводле сацыялістичных забавязаній, якія арганізуюцца на мясцох партыі камітэтамі. Нізкая аплата за здадзеную дзяржаўве калгасамі прадукцыю і сацыялістичных забавязаній абсягнічаюцца на толькі гравічную, але і натуральную аплату працы калгаснікаў.

Нізкая ў няўстойлівой аплаты працы ў калгасах ёсць асноўнай прычынай імкненія мець дапамаговую гаспадарку з тым, каб у вольны час забясьпечыць калгасную сям'ю неабходнымі прадуктамі, а пры спрыяльных умовах мець даходкі прыбылак ад продажу лішаку на калгасны рынак.

Неспакойнае й незайдроснае калгаснае жыццё зляўлецца другой прычынай адданасці калгаснікаў сваёй асабістай гаспадарцы. Имкненне да вольнай працы на ўласнай замлі і да гэтага часу трывала існуе ў съведамасці падсавецкага сельнінка. Вось чаму ў выніку ініцыятывы і съведамасці паводле сацыялістичных калгасах дасягаюць значна большых вынікаў, чымся у сацыялістичных калгасах і саўгасах.

В. Б.

Сацыялістичныя лягер няўхільна развязаеца ў кірунку паліцэнтрызму. Да такога выніку прыходзіць французскі эканаміст Робэр Фосар на сваій кнізе «Будучыня капіталізму».

Робэр Фосар — сацыяліст, і ўсе ягоныя сымпатіі на баку сацыялізму. Ён акрэслівае капіталізм і сацыялізм такімі термінамі, як і камуністыя. Так, прыкладам, для яго сацыялізму — гэта сацыялістичная арганізацыя, базаваная на калектывізацыі сродкай вытворчасці. І ўсё-ж-такі выніку Фосара адносна будучыні капіталізму і сацыялізму няўхільна павялічыцца дагматычнага камунізму. Будучы праціўнікам капіталізму, французскі эканаміст ўсё-ж-уважае, што капіталізм адыходзіць ад «нешыялісткі крэзысу».

Першы раздзел свае кнігі Фосар прысьвячае не капіталізму, а краінам сацыялістичнага лягеру, змаганію з якім, маўлі, у значнай ступені і вызначае лёс капіталізму. У першым раздзеле кнігі «Будучыня капіталізму» Робэр Фосар съцвярджае: «Дасюль сацыялізм перамагаў галоўным чынам у краінах прамысловага слабаразвітых. Толькі Чэхаславаччына і Усходняя Немеччына перамагаў палітыхнічнымі сацыялістичными рэжымамі. Звычайна звязаныя з увагой на агульныя рысы: панаванье камуністичнай партыі, чиста джакаратыўная ролю заканадаўчых установаў, систэма адзінства лісты на выбарах і гэтак далей. Перанята ад стаўнічыні аднапартыйная сістэма ня можа сама сябе звыкніці даўнінай. Частка народнага прамысловага падыходу, якую заставалася для харчавання, узрастала вельмі паволі, а ў поўнай крэтычнай прыбылак нават войска зымнічалася, напрыклад у часы калектывізацыі ды ў часы другой сусветнай вайны. Акрамя таго, і распад збіў не раўнамерны. Чыноўнікі партыінага і дзяржаўнага апарату знаходзіліся ў прывілеяваным становішчы, — таксама, як і работнікі-стахановцы. Становішча як усёй масы работнікаў і сяляніні было вельмі, вельмі цяжкім».

Паводле словаў прафэсара Фосара, гэтая фаза першапачатковага накалення, які відаць, закончылася яшчэ да 50-га году. Ад таго часу ў вагульных кірунку савецкай эканамічнай палітыкі пачынае заўважацца паварот. Шмат устаноўкаў, створаных паміж 25-ым і 50-ым гадамі, было разгрыванізана. Гэтае разыўшыё закрунула на толькі арганізацыю эканомікі, пачалося таксама змаганне з блюрకратызмам, які вельмі пашырыўся ў стадыі першапачатковага накалення.

Пасыль ў сваій кнізе «Будучыня капіталізму» Фосар піша:

«У Савецкім Саюзе колькасць людзей з сяродній асветы няспынна павялічыцца. Адукаванымі людзьмі ня можна кіраваць так, як можна было кіраваць сялянінамі ў 20-ых гадох. І таму лібералізація няўхільна. Рознымі шляхамі народны дэмакраты эвалюцыянізуецца ў гэтym кірунку. Аднак тады прапрасе агульнае лібералізацыі супрадавадзеца ростам альтэрнатыўных настрой ды падпаданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Савецкім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыялістичными настройамі ды падзяданнем інтэлігенцыі пад заходнімі ўпльбі. Толькі Кітай і азіяцкія краіны гэтак звязаны народнай дэмакратыі стаць супраць праксесу лібералізацыі. Кітай яшчэ на выйшаў із сяродніяўчыні, затое ў Кітайскім Саюзе гэты сяродніяўчыні перыяд звязаны з альтэрнатыўнымі сацыя

Зь беларускага жыцця

Новы съятар БАПЦ

На просьбу В. Пр. Арх. Васілія 11-13 каstryчніка ў Карльсруэ (Нямеччына) В. Пр. Мітрапаліт Укр. Аўт. Пр. Царквы Ніканор правёў съячаны сп. Я. Абабуркі з Манчстару на съятара Беларускай Аўтакефальнай Праваслаўнай Царквы.

Да высьвячоння ў дыяканы падвойду пратадыяканам Леанід Караоль, які святі часу браў уздел у Розенгаймскіх беларускіх урачыстасцях хіратоні 1949 году. Да съятарскага рукапалажэння падвойду прат. др. Аўгент Смаршчок. Частка хору мітрапалічага Сабору ў Карльсруэ ўпрыгожвала урачыстасць высьвячэння, што адбылася ў архіерайскай капліцы з увагі на стан здраю юкрайнскага Гіерарха.

Беларускую грамадзкасць Вялікабрытаніі рэпрэзэнтаваў сп. А. Лашук.

За вялікую ўслугу, зробленую нам уладкамі Мітрапалітам Ніканорам, за давамогу ўкраінскіх съятароў і грамадзкасці, зычлівую атмасферу й хрысціянскую гасціннасць, удзельнікамі якое быў наші кандыдаты на чужыне.

Новавызвечаны съятар дзеялі разных пільніх спраў выехаў адразу ў Манчстэр, і як нас ужо паведаміў, хутка ўлучыўся ў агульнаправаслаўнае жыццё гораду й акругі.

З уздычнайсцій адзначаем тут яшчэ дапамогу і ўлагу В. Прэзід. а. пратапрес. Сяргея Малчаніўскага, адміністратора УАПЦ у Вялікай Брытаніі, аказыўшы намадому съятару ў Ангельшчыне.

Ужо даўно наші кандыдаты цікавіўся царкоўнымі спраўамі й актыўна служыў БАПЦ на клірасе за часу душпастырскай працы ў Ангельшчыне а. прат. Аляксандра Крыта. Курс тэорыі музыкі й практыкі клірасу ды царкоўнага статуту пачаў праходзіць ён у вечнай памяці а. прат. Захарыя Палікова, настаяцеля казацкага дэканату.

Кандыдаты пастаўіўся із разуменнем і даверам да працаваны В. Пр. Арх. Васілія, і прадстаўніка БАПЦ ў Бэльгіі прат. Аўгента Смаршчка ды да голасу беларускага грамадзства ў Вялікабрытаніі, добра адчуваючы патрэбу настаяцеля БАПЦ у Ангельшчыне, перапыніў заробковую працу ды перад Вялікаднім прыбыў у Бэльгію, каб прысьці систэматычны курс съятарскага прыгатавання.

Старшынства праграмнай і экзамінацыйнай камісіі ўзяў на сябе гэцкі архімандрый а. Максімос Агірбус, магістар Багаслоў з Халкі Канстантынополь, ціпер дактарант у Люксембургу. У камісію ўвайшоў таксама а. др. Роберт Ван Каўзіярт, як выдатны знайдзіць праваслаўнага царкоўнага абраду. Студыя кандыдата кіраваў прат. др. Аўгент Смаршчок. Самы багаты пісьядл царкоўнага служыння Вялікага Посту й Вялікаднія кандыдат правёў у знатным манастыры Шэвітон, дзеялі назіраньня за царкоўнымі абрадамі і карыстаньня з багатай бібліятэкай.

13 верасення Экзамінацыйная камісія прыняла пісьмовыя апрацаваныя кандыдата, а 20 верасення кандыдат рефэраваў папраўкі і здаў вусныя апытаўніці з разных галінаў Багаслоў, у выніку чаго атрымаў прызнаныя дастатковыя падыхтаванага для съятарскага стану

і далейшай самаадукацыйнай працы.

Сп. Я. Абабурка зъяўляўся на сябе ўвагу сваёй паважнасці і іншымі дадатнімі рысамі свайго характеристу, аднак ён мяў адмысловага падыхтавання да съятарскага стану. Гэтым хочам скажаць, што ў беларускай грамадзмадзе на чужыне знайшлося-б яшчэ шмат асобаў, якія малгі-б пайсыці шляхам сп. Я. Абабуркі. Справа ў доброй волі й ахвярніцы! Ня лёгка было сп. Абабурку прыняць гэту пастанову, але гэта ўжо за ім. Перад ім — вялікая адказная праца. Яго падтымала ім толькі духавенства БАПЦ, але й беларускую грамадзкасць. Ад яе новы съятар чакае далейшы падтымкі, зразуменія й спрацоўніцтва, бязъ веры ў якія ён на дзецьцідаваўся-б несыці цяжкі Крыж душпастырства на чужыне.

Беларускую грамадзкасць у розных краінах адчувае брак свайго беларускага духавенства й накроўе просьбы й пажаданы на руки Япісканаў БАПЦ.

Відавочна забываючы, што съятаром ніхто на родзіцца, што кандыдаты на съятароў знаходзяцца ў беларускай грамадзе. Знаходзяцца там яны яшчэ дзесяткі, і беларускую грамадзкасць на чужыне павінна ўлучыцца ў агульную сусветную акцыю шукання развязкі крызісу съятарскага паклікання. Як ведама, навет Кataliцкай Царкве перажывае шадобны крызіс і шукае развязкі ўвядзеннем дыяканскага стану ды ў будучыні пойдзе магчымы на далейшыя рэформы.

Не грамадзкасць ад БАПЦ, а БАПЦ ад беларускай грамадзкасці чакае кандыдата на съятароў! Пытаныне гэта павінна арганічна ўвайсці ў жыцьцё ў верхушку атмасфэры на эмігранты. Развязка праблемы «нізу» беларускага царкоўнага жыцьця аўтаматычна прынясе развязаныя пытанні гіерархаў і адміністрацыі БАПЦ.

Беларуская грамадзкасць Ангельшчыны дала ўжо трох съятароў БАПЦ.

Яна нясла, наясі хоча несыці цяжкар матыральнаага забяспеччыння сваіх съятароў. Апошні кандыдат прафыланьнем у Бэльгіі і забяспеччыннем яго ўсім неабходным для выконання съятарскіх

нагод: «ава», ці «звіва», «віз», ці «дзіздраўствует», «гайл», ці «банзай» — ён

мусіць з энтузізмам вітаць дыктатара і

диктатуру. Таму на дзіва, што гэта ўжо

людзям абрыйдзела.

Нядзяўна «Комсомольская Правда»

з'ямыціла артыкул, у якім злосна лае

беларускую грамадзваду, а перш за ёсё

беларускую моладзь за непашану да гэтых

диктатарскіх атрыбутаў.

Артыкул мае загаловак: «Ці ў пашане

ганаровая грамада?» Прыгадаем некалькі

мамантаў з гэтага артыкулу.

У Горадзенскай вобласці сёлета зда

рылася «гістарычна» падзея. Абласны

камісам атрымалі пераходны чырвоны

сцяг за пасевы кукурузы і цукровых

буракоў.

Дэлегацыя сцяг атрымала,

прывезла яго і ціхенька паставіла недзе

у грамадзе лягчай!

«Комсомольская Правда» не знаходзіцца словаў абурання за гэту прафса

нцыю. — Як-жя гэта — я было мітынг

прамова, заклікаў, бурнага ўздыму?

Проста прывезлі сцяг, і назаду

тра пра яго забыліся! А найгоршча, што не

заранізаўшы ўрачыстасцю, кіраўні

кі абумоўленым ільну і высыпкай

яго ў іншыя фабрыкі, якія знаходзяцца

у Літві і ў Літве.

ЗНАКІ ПАШАНЫ ТРАЦІЦЬ ПАШАНУ

ицоўных вахтах. Тут зынеахвоціца най-

большы энтузіясты і герой.

Аднак савецкія кіраўнікі на хочуць гэ-

тага зразумець і далей корміць грама-

дзвада абяцанкамі, а пры гэтым ставяць

штораз большыя вымаганні.

Таму на дзіва, што людзі прыймаюць

гэта — як піша «Комсомольская Правда»

— з «панурай абыякавасціяй».

Прычынай гэтага звязаніца савецкія

кіраўнікі павінны шукаць у сваіх хі-

мэрных мэтадах і мэтах, вартасцям якіх

запярэчвае жыцьцё.

ФАБРЫКА — «ЗДАНЬ»

Паводле паведамлення газеты «Сель-
ская жыцьць», у Беларусі недалёка ад Ві-

цебску была выкрыта тэкстыльная

фабрыка, якая працуе толькі на паперы.

Згодна з афіцыйнымі дакументамі, фаб-

рыка была зданая эксплюатацый

ящч ў верасні 1954-га году. Фактыч-

на- да гэтага зтруну было пабудавана

толькі некалькі сценаў. Аднак, як пав-

едомляе газета «Сельская жыцьць» фаб-

рыка каштую дэяржаве 17 тысяч рублёў

у год. Пры фабрыцы ёсьць дырэктор,

бухгалтар, агроном, вартунік і адзі-

нацца работнік. На працэ выходзіць

толькі раз у месяц, каб атрымле-

заробкі заработную плату. Дырэктар фабрыкі з'яўляецца пасялянікам 43 минуты

дзён у год, але якія пасялілі сцяг

іх засыпалі імі героя?

На было ніякіх павіншаваньня, нават

ніхто не пацініў Міхася Салагубу рукі.

Яшчэ адзін прыклад: Баранавіцкі камітэт узнагародзіў дэяржаву Шуру Швэд

пахвалыні лістом. Ліст атрымала адміністрацыя калгасу імя Мічурна, укіну-

ла яго ў шупладу і забылася ўсё ў ім. Толькі

кі працэ выгода нехта знайшоў гэты ліст

і бязъ ніякіх урачыстасціў аддаў дэяр-

цы. Ізоў «Комсомольская Правда» абу-

раеца, што такой нагоды на выкары-

стасці дзяля падніцца працоўнага энту-

зізму?

На заканчынне — ізоў пяраны: «Кам-

сомольская ўзнагарода дарагая. Яе нель-

га мараць рублём, Трэба, каб яна заў-

ды з сцяга высякала гарачыя іскры...»

Сказана пагатычна, але, як бачым, у

практыцы выглядае іншак. Падсвецкім

людзям ужо шторас з менш імплементую-

чырвоныя палотнішчы, бліскучыя бляш-

кі на грудзіх, размалываючы аркуши